

PETTICOAT

BY
PAULA VD OEST
INGE HARDEMAN

AFLEVERING 7
VERSIE 13 FEBRUARI 2016

MEDIA LANE

Aflevering 7

LIED #1: TEGENWIND

- 7.1 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KAMER PATTIE - DAG 7.1
- Pattie staat voor haar raam van haar zolderkamertje en kijkt over de daken. Het is net licht aan het worden. De stad is nog stil. Ze is bleek, haar gezicht staat ongelukkig. Ze draait zich om en geeft over in de wasbak.
- 7.2 INT. HUIS JAGERSMA - DAG 7.2
- Jagersma wast zijn ontbijtbordje en koffiekop af en zet het in het afdruiptrek. Hij kijkt naar buiten. Vlak, Gronings land.
- Jagersma ziet over de dijk de postbode aankomen. Jagersma blijft kijken, maar de postbode rijdt zijn huis voorbij.
- 7.3 INT. HUIS TANTE GERDA/KAMER ROGIER - DAG 7.3
- Rogier ligt in het kleine kamertje bij tante Gerda. Zijn kleren in een openstaande koffer. Hij staart naar het plafond.
- 7.4 INT. HUIS PETER - DAG 7.4
- De dozen worden afgeleverd. Het hele gezin, met uitzondering van Peter, is opgewonden over de naderende emigratie.
- 7.5 INT. HUIS TANTE GERDA/SLAAPKAMER GERDA - DAG 7.5
- Tante Gerda giet water uit een waterkan in een bak en plenst dat over haar gezicht. Ze kijkt naar een portretje dat boven de wastafel hangt, van een foto van een blond meisje van een jaar of 17, dat stralend in de lens kijkt.

7.6 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KANTOOR- DAG 7.6

Aline ontdekt in een geheime lade in een bureau op kantoor foto's van de verschillende minnaressen van haar man. Ze verscheurt ze.

7.7 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KEUKEN - DAG 7.7

Een nieuwe meisje, JACOBA, met een schortje voor maalt koffiebonen in de keuken van de familie van Rooden.

Einde muziek.

7.8 INT. WINKEL VEENSTRA - DAG 7.8

Jagersma, zijn haren nat en gekamd, staat voor de deur van de winkel. De straat is nog uitgestorven. Hij belt aan. Na een tijdje opent Tine de deur. Ze is nog in duster. Haar gezicht staat slaperig. Ze kijkt Jagersma verbaasd aan.

TINE

Oh...

Jagersma kijkt gegeneerd.

JAGERSMA

(mompelt)

Ik dacht... beter te vroeg...

Tine knikt. Jagersma voelt zich opgelaten.

TINE

Zal ik dan maar even koffie zetten?

JAGERSMA

(stug)

Ik begin wel vast met de eerste bestelling.

Tine knikt. Tuurlijk.

7.9 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN - DAG 7.9

De pendule slaat 8 uur. Willem haast zich de trap af naar de deurmat, maar daar ligt geen nieuwe envelop. Balen. Hij kijkt onder de mat: niks. Opent de voordeur. Ook buiten ligt niets.

(CONTINUED)

7.9 CONTINUED:

7.9

Met een somber gezicht loopt hij de hal in en komt het nieuwe meisje tegen, een spichtig meisje zonder noemenswaardige boezem. Ze draagt een dienblad met ontbijt.

WILLEM

Heb jij de post soms gepakt?

NIEUW MEISJE

Alleen een krant. Goedemorgen meneer van Rooden.

Willem kijkt haar chagrijnig aan.

WILLEM

Ja. Ook goedemorgen eh..

Ze maakt een kniksje en loopt door.

WILLEM

... Hendrika? Geertruida?

Het meisje gaat de woonkamer binnen. De stem van Willem's moeder klinkt luid.

ALINE VAN ROODEN (O.S.)

Goedemorgen Jacoba.

WILLEM

(mompelt)

Jacoba.

7.10 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/EETKAMER - DAG

7.10

Jacoba is bezig ontbijt op tafel te zetten. Pattie komt binnen en gaat met een mompelende groet tegenover mevrouw van Rooden aan tafel zitten.

JACOBA

Goedemorgen mevrouw van Rooden, goedemorgen juffrouw Jagersma.

Pattie ziet er niet erg florissant uit. Moe, bleek. Mevrouw van Rooden ziet het ook.

PATTIE

Zeg toch Pattie, Jacoba.

JACOBA

Liever niet, juffrouw Jagersma.

PATTIE

Nou, zeg dan maar juffrouw Hunt, als je zo nodig moet.

(CONTINUED)

JACOBA

Zoals u wenst, juffrouw Hunt.

Pattie zucht getergd. Jacoba schenkt koffie in. Aline knikt het meisje toe.

ALINE VAN ROODEN

Dank je, Jacoba. Bevalt de
betrekking?

JACOBA

Zeer, mevrouw van Rooden.

Pattie neemt een slok koffie. Schuift het kopje onmiddellijk van zich af.

PATTIE

Jacobaba?

JACOBA

Ja, juffrouw Hunt.

Pattie kijkt gekweld.

PATTIE

Breng me toch maar thee.

JACOBA

Zoals u wenst, juffrouw Hunt.

PATTIE

(bromt)
Eelskerd.

Jacobaba negeert mevrouw van Rooden's opgetrokken wenkbrauw. Stilte. Pattie neemt een hapje brood. Het smaakt haar niet. Ze gaapt.

ALINE VAN ROODEN

Is het laat geworden?

PATTIE

Gaat wel.

ALINE VAN ROODEN

Je ziet er een beetje moe uit.

Het klinkt vriendelijk. Pattie kijkt Aline verbaasd an, en ook op haar hoede.

PATTIE

Oh. Ja. Ik heb me weleens beter
gevoeld.

Stilte.

7.10 CONTINUED: (2)

ALINE VAN ROODEN

Hoe eh...

Ze kucht.

ALINE VAN ROODEN

... hoe is het met Rogier?

PATTIE

Ik zou het niet weten want uw zoon
en ik praten alleen nog maar over
het hoognodige sinds ik u heb
verteld dat hij...

ALINE VAN ROODEN

(gauw)

Ik begrijp het.

PATTIE

Homo is.

Mevrouw van Rooden krimpt in elkaar. Slaat de krant open
en begint aandachtig te lezen.

PATTIE

Maar ik neem aan dat ie nu bij
tante Gerda aan de broodpap zit.

7.11 INT. HUIS TANTE GERDA - DAG

7.11

In het kleine huisje van tante Gerda zet Rogier een riant
ontbijt neer voor tante Gerda: roerei, verse broodjes,
fruit. Ze kijkt er verbaasd naar.

TANTE GERDA

Wat was er niet goed aan de
broodpap?

ROGIER

Alles! Ik gruw van nat brood. En
melk met vellen erop.

Hij serveert het ontbijt. Tante Gerda kijkt zuinig.

TANTE GERDA

Doe maar duur.

ROGIER

Ja, als ik bij jou geen huur mag
betalen...

TANTE GERDA

(pareert)

Ja, als jouw moeder jou eruit zet
omdat je-

(CONTINUED)

ROGIER

(gauw)

M'n moeder moet nog een beetje wennen aan eh... nieuwe ontwikkelingen. In de maatschappij.

TANTE GERDA

Het is toch godgeklaagd! Toen ik op de verpleegstersopleiding zat, ja, toen wisten de mensen nog van niks. Dat er ook weleens andere dekseltjes... op sommige potjes...

Bij dat laatste woord krimpt Rogier een beetje in elkaar.

ROGIER

De boodschap is helder, Gerda...

Hij is heel druk met de dingen op tafel.

TANTE GERDA

Maar tegenwoordig... Het is verdorie 1957!

ROGIER

(snel)

Wil je 'n beetje jus d'orange?

TANTE GERDA

Dat is toch zo! Sjuu de wat?

ROGIER

De orange. Zelf geperst. Sinasappelsap.

TANTE GERDA

Oh. Ja, goed. Maar je begrijpt wat ik bedoel hè.

ROGIER

Zeker. Je standpunt is me helemaal duidelijk.

TANTE GERDA

Laat je dus niet meer op je kop zitten.

ROGIER

Ik heb de boodschap begrepen.

TANTE GERDA

Kom op voor jezelf!

ROGIER

Zal ik doen.

(CONTINUED)

Rogier geeft haar een glas jus d'orange.

ROGIER

Alsjeblieft.

Tante Gerda neemt voorzichtig een slokje.

TANTE GERDA

Hu! Zuur!

ROGIER

Allemaal vitamine C! Nog nooit van de Schijf van Vijf gehoord?

TANTE GERDA

Nee.

ROGIER

Dat is nieuw. Zo blijven we gezond.

TANTE GERDA

Wat was er niet goed aan levertraan?

Rogier trekt een gezicht. Tante Gerda leegt haar glas. Ze eten.

TANTE GERDA

Over gezond gesproken. Hoe gaat het met Pattie.

ROGIER

Goed hoor.

Tante Gerda kijkt hem aan.

ROGIER

We hebben niet zoveel contact.

TANTE GERDA

Je bent toch niet nog steeds boos op haar hè.

Rogier haalt nuffig zijn schouders op.

ROGIER

M'n moeder heeft me het huis uit gegooid. Ik word waarschijnlijk onterfd! Ja, tante Gerda, ik ben nog steeds boos op 'r. Mag ik?

Hij bijt boos in een broodje. Tante Gerda schudt haar hoofd over zoveel stijfkoppigheid.

7.11 CONTINUED: (3)

7.11

TANTE GERDA

Maar is ze al naar een dokter
geweest?

Rogier haalt zijn schouders op.

ROGIER

Ze is gewoon een beetje
oververmoeid. Wat wil je... al die
optredens.

TANTE GERDA

Rogier...

Hij kijkt haar aan.

ROGIER

Ik zal Fred wel vragen of hij een
dagje rust inlast.

TANTE GERDA

Rogier... ik ben 40 jaar
wijkverpleegster geweest. Dat
meisje is zwanger.

Rogier kijkt haar aan.

7.12 EXT. WINKEL VEENSTRA - DAG

7.12

Jagersma zet het bord met de dagaanbieding buiten. Een
vrouw komt langs met een kinderwagen, groet hem.

VROUW

Moj.

JAGERSMA

Moi.

VROUW

Wat denk je, houden we het droog
vandaag?

Jagersma fronst. Hier had hij dus geen zin in.

JAGERSMA

Al sla je me dood.

De vrouw kiest een andere ingang.

VROUW

Alles goed met je dochter?

Jagersma mompelt iets.

(CONTINUED)

7.12 CONTINUED:

VROUW

Was ze laatst niet flauwgevallen?
In zaal 't Roode Hert?

JAGERSMA

Ik denk het niet.

De vrouw kijkt hem aan.

JAGERSMA

Dat we het droog houden.

7.13 INT. HUIS PETER - DAG

7.13

Bij Peter thuis worden er dozen ingepakt. Peter helpt zijn moeder. Op de zijkant staat: canadian shipping, of iets dergelijks. De radio staat aan.

STEM OP RADIO (O.S.)

..van Pattie Hunt, die samen met
vaste tekstschrijver Willem van
Rooden garant staat voor een
geheel nieuw repertoire bij de
Petticoats en sindsdien de ene hit
na de andere scoort...

Peter kijkt gekweld. Zijn moeder ziet het.

STEM OP RADIO (O.S.)

Hoewel: we hebben alweer een
tijdje geen nieuw nummer van ze
mogen beluisteren.

PETER

(mompelt)
Rara, hoe zou dat komen.

Peter zet met een ruk aan de knop de radio uit. Hij mijdt de blik van zijn moeder en kijkt naar de bandrecorder, die op tafel staat.

PETER

Wat denk je, zou ik hier in
Winschoten nog iemand blij kunnen
maken met dat ding?

Hij probeert luchtig te klinken, maar zijn moeder hoort de ondertoon.

PETER'S MOEDER

Ga je in Canada geen liedjes meer
componeren?

PETER

Ik kan toch helemaal geen engels.

(CONTINUED)

7.13 CONTINUED:

7.13

PETER'S MOEDER

Dat kan je toch leren?

PETER

Ik denk dat er daarginds genoeg
liedjesschrijvers zijn.

Zijn moeder zwijgt.

PETER

Weet je hoe groot dat land is. Die
zitten heus niet te wachten op
Peter Miedema.

PETER'S MOEDER

Ik zou het toch jammer vinden.

PETER

Nou, dan ben je de enigste.

Zijn moeder kijkt hem machteloos aan.

PETER

(geforceerd opgewekt)
Zeg, weet je dat ze in Canada
pannenkoeken als ontbijt eten?
Da's toch gek hè.

7.14 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/ HAL - DAG

7.14

Willem neemt de post van de postbode in ontvangst. Hij
scant snel de brieven. Zakelijke post, verder niets.
Willem baalt.

7.15 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KAMER WILLEM - DAG

7.15

Willem zit te zwoegen boven een stuk papier. Hij probeert
een liedtekst te schrijven. Op tafel ligt een
rijmwoordenboek

WILLEM

(prevelt)
Ik wil met je dansen...
(denkt even na)
... terwijl de zon ondergaat...

Krast 'terwijl de zon ondergaat' door.

WILLEM

...In de maneschijn.

Zucht. Kijkt in het rijmwoordenboek.

(CONTINUED)

7.15 CONTINUED:

7.15

WILLEM

Maneschijn.... hartepijn...
 (zucht)
 samenzijn.

Een klopje op de deur en het nieuwe meisje komt binnen met koffie op een blaadje.

WILLEM

Wat vind jij romantischer,
 Hendrika. De maneschijn, of een
 ondergaande zon.

JACOBA

Ik ben niet zo romantisch
 ingesteld, meneer van Rooden.

Willem kijkt haar aan. Onderdrukt een zucht.

WILLEM

Weet je dat ik al zoiets dacht?

Het meisje zet met een uitgestreken gezicht de koffie neer en vertrekt.

Willem kijkt haar gefrustreerd na.

7.16 INT. KANTOOR FRED - DAG

7.16

Rogier zit te bellen aan zijn bureau, Suzy aan het hare er tegenover. Op de muur hangt een groot planbord.

SUZY

De 5e is nog mogelijk, zeker...

ROGIER

Zal ik er een boeking van maken?
 (luistert)
 595 voor de band.

FRED

Exclusief reiskostenvergoeding en
 zondagsopslag.

Fred staat plotseling naast Rogier. Die kijkt hem verward aan. Fred knikt ongeduldig, herhaal nou maar.

ROGIER

Exclusief reiskostenvergoeding en
 zondagsopslag.

Luistert.

ROGIER

Die opslag? Eh...

(CONTINUED)

FRED

Twintig procent.

ROGIER

Twintig procent.

Fred steekt een sigaar op en kijkt tevreden naar het planbord.

SUZY

Dan is het bij deze een boeking.
Goedemiddag!

Ze hangt op en schuift een kaartje in het planbord. Fred geeft haar een goedkeurend klapje op haar bil.

ROGIER

Staat genoteerd. Zondag 8 mei om
zeven uur in zaal Vos te Veghel.
Hoe was uw naam?

Hij noteert.

ROGIER

Dan hebben we de week ervoor nog
even telefonisch contact.

Hij hangt op. Kijkt Fred aan.

ROGIER

Verdienen de artiesten meer op
zondag?

Rogier kijkt naar Suzy, die opeens heel druk in de weer is met papieren. Fred negeert zijn vraag en wijst op het bord.

FRED

Als het niet te ver bij elkaar
vandaan is kan je er soms ook een
middagoptreden bij plannen.

ROGIER

Wordt dat niet wat zwaar? Ze
spelen al zeven avonden per week.

Fred lacht bitter.

FRED

Zo dacht ik ook toen ik jong was.
Maar daar ben ik van genezen,
hoor. Artiesten zijn de meest
inhalige en egocentrische mensen
die er bestaan. Die zorgen wel dat
ze niks te kort komen.

Hij loopt de kamer uit.

(CONTINUED)

7.16 CONTINUED: (2)

7.16

ROGIER

Wist jij dat van die toeslag?

SUZY

Eh... niet precies.

ROGIER

Maar betekent het nou dat Fred dat... eh... in zijn eigen zak stopt?

SUZY

Dat zou ik maar niet hardop zeggen, ben je zo je baan weer kwijt...

De telefoon gaat. Suzy neemt gauw op.

SUZY

Fred Duprée management waarmee kan ik u van dienst zijn?

De deur gaat open en daar staat Maurice, met een jurk voor Pattie. Rogier bloost.

ROGIER

Kom, hang 'm maar even in de studio.

Hij gebaart, negeert Suzy's blik en loopt voor Maurice uit. Maurice volgt.

7.17 INT. KANTOOR FRED/STUDIO - DAG

7.17

Het rode lampje: "opnames: niet storen" brandt. De jurk ligt op de grond. Maurice en Rogier kussen hartstochtelijk.

MAURICE

(gesmoord)

Ik moet terug naar de zaak...

ROGIER

De brug was dicht.

Ze kussen weer. Maurice wil zich losmaken.

ROGIER

Je sjaal kwam tussen de spaken. Je hebt een oud vrouwtje helpen oversteken.

Ze kussen weer. Dan maakt Maurice zich los en kijkt Rogier in zijn ogen.

(CONTINUED)

MAURICE

Ik wil niet meer steeds maar een paar minuten.

ROGIER

Nee.

MAURICE

Ik wil zo lang met je zijn tot ik helemaal schoon genoeg van je heb.

ROGIER

Ja. Misschien kunnen we...

Maurice kijkt hem aan.

ROGIER

... een keer een paar dagen samen weg?

MAURICE

Een weekend.

Ze kijken elkaar stralend aan.

ROGIER

Ja.

MAURICE

We gaan samen een weekend weg. Volgende week.

ROGIER

Echt?

MAURICE

Ja. Ik regel het.

Pattie heeft een mooie jurk aan. Ze staat op het punt om de deur uit te gaan als Willem de trap af komt. Hij wil linea recta de woonkamer in verdwijnen.

PATTIE

(afstandelijk)

Goedemorgen.

WILLEM

(afstandelijk)

Goedemorgen.

PATTIE

Is het al gelukt met het nieuwe liedje? Fred zeurt me de oren van de kop.

WILLEM

Wat denk je nou... dat kunst op commando tot stand kan komen?

PATTIE

(beduusd)

Kunst? Oh... Ik dacht... Peter schreef z'n liedjes altijd-

WILLEM

Peter, Peter... Peter is een boertje uit Groningen dat één keer een leuk liedje heeft geschreven.

Pattie zwijgt.

WILLEM

Ik ben er mee bezig. Ja?

Pattie knikt.

PATTIE

Vind je... dat ik er mooi uitzie?

WILLEM

Eh... ja hoor.

Pattie knikt toch wat teleurgesteld. Willem maakt aanstalten de woonkamer in te gaan.

PATTIE

Want ik heb zo een interview. Met foto's. Vandaar. Dat ik het vroeg.

WILLEM

Een interview?

PATTIE

Met de Telegraaf.

WILLEM

Nu?

PATTIE

Over een half uur.

Pattie staat nerveus te wachten in de studio.

Fred komt met een JOURNALIST binnen.

FRED

Ah Pattie! Mag ik je even voorstellen...?

VERKRUYSSSE

(geeft Pattie een hand)

Verkruysse.

PATTIE

Pattie Jagersma. Eh, Hunt. Pattie Hunt.

FRED

Hij schrijft voor de Telegraaf.

PATTIE

Weet ik, de showpagina, toch?

Verkruysse knikt.

PATTIE

Die lees ik altijd, sinds ik in Den Haag woon.

VERKRUYSSSE

Heel goed.

PATTIE

Thuis kwam die krant er niet in.

Fred verschiet van kleur maar Verkruysse lacht.

FRED

Koffie? Ga toch zitten!

Hij loopt naar de deur.

FRED

(roept)

Kan ik twee koffie krijgen?

PATTIE

Oh niet voor mij... ik voel me niet zo..

Fred kijkt haar waarschuwend aan.

PATTIE

... in de mood voor koffie.

VERKRUYSSSE

Ha ha, ik ook niet eigenlijk.

Kijkt Fred veelbetekend aan.

(CONTINUED)

FRED
(roept door de deur)
Maak er drie whisky van!

Pattie kijkt ongerust. Dat is nou ook niet de bedoeling.

VERKRUYSSE
Waar kom je vandaan?

PATTIE
Winschoten. Maar dat had u vast
wel gehoord.

VERKRUYSSE
Nou, misschien niet precies
Winschoten, maar iets vers en
noordelijks, ja.

Pattie lacht.

VERKRUYSSE
Dan zal Den Haag wel een enorme
verandering voor je zijn.

PATTIE
Jazeker. Maar ik voel me hier als
een vis in het water!

Verkruysse kijkt haar aanmoedigend aan.

PATTIE
Ja, mijn vader vindt de grote stad
niks, maar ik wil hier nooit meer
weg.

Suzy komt binnen met drie bellen whisky. Zet ze voor
Verkruysse, Fred en Pattie neer. Pattie neemt een slok.
Spuugt het bijna weer uit.

PATTIE
Oeh! Da's sterk spul.

De mannen lachen.

VERKRUYSSE
Even terug naar je vader. Is hij
een strenge man?

PATTIE
Streng... jawel. Best wel. Maar
ook vaak aardig hoor.

Ze neemt nog een voorzichtig slokje. Het brandt.

VERKRUYSSE
Juist.

Hij schrijft op: *ook vaak aardig streng*. Pattie heeft een kleurtje gekregen. De whisky begint te werken:

PATTIE

Ik vind u ook een stuk aardiger dan ik had gedacht.

Fred gaat weer door de grond, maar Verkruysse ziet de lol van de situatie wel in.

VERKRUYSSE

Daar ben ik blij om, Pattie.

Hij kijkt haar aan.

VERKRUYSSE

Je werd onwel tijdens een van je laatste optredens.

PATTIE

Och heerejee ja. Ik ging pats boem tegen de vlakte. In Winschoten nog wel! Gelukkig dat m'n vader niet in de zaal was.

Ze kijkt even weg.

VERKRUYSSE

Weet je al wat de oorzaak was?

PATTIE

(schudt haar hoofd)
Ik ben langs het ziekenhuis geweest.

VERKRUYSSE

(prevelt)
Met spoed opgenomen...

PATTIE

Maar daar heb ik alleen ijzerpillen gekregen. Ik moet nog verder onderzocht worden.

Verkruysse schrijft: 'doktoeren staan voor raadsel'.

VERKRUYSSE

Waarom was je vader er niet? Bij het optreden?

PATTIE

Dat moet u aan hem vragen.

Het blijft even stil. Verkruysse observeert Pattie als een havik. Zijn haar ogen ineens vochtig?

PATTIE

Ik mocht thuis nooit zingen. Maar het gekke is: mijn moeder was ook zangeres.

HENK

Oh ja?

PATTIE

Ze zong chansons.

Fred kijkt verwonderd op. Verkruysse schrijft driftig.

PATTIE

Daar ben ik pas net achter gekomen. Mijn vader heeft me dat nooit verteld.

Verkruysse schrijft.

PATTIE

Mijn vader praat nooit ergens over.

Verkruysse schrijft.

Er klinkt een klopje en een stralende Rogier komt binnen met een FOTOGRAAF in zijn kielzog. Rogier kijkt Pattie onderzoekend aan. Zijn blik glijdt onwillekeurig even af naar haar buik. Pattie ziet hem kijken. Verward kijkt ze voor zich.

ROGIER

(tegen Verkruysse)

Waar had je de foto gehad willen hebben?

De fotograaf kijkt door zijn camera, stelt in op Pattie, die hem onzeker aankijkt.

FRED

(gauw)

Bij mij voor de zaak, zou ik zeggen, toch? Of anders in de hal, met al die foto's erachter?

Er klinken stemmen op de gang.

SUZY (O.S.)

Willem, nee!! Het interview is nog bezig!

Willem komt opeens binnen. Achter hem staat Suzy die naar Fred gebaart: ik kon 'm niet tegenhouden.

(CONTINUED)

WILLEM

(tegen Fred)

Nou, de nieuwe tekst is af, hoor.

Kijkt rond. Doet of hij verrast is Verkuysse te zien.

WILLEM

Oh, stoor ik?

Fred neemt het papiertje aan.

FRED

(sist)

Eindelijk.

Willem ziet de fotograaf en loopt naar Pattie.

WILLEM

Dag schat. Wat zie je er weer
prachtig uit.

Pattie kijkt hem stomverbaasd aan. Hij geeft haar een
kus.

HENK

Foto! Foto!

De fotograaf drukt af. Rogier kijkt met lichte
verbijstering naar zijn broer. Hij gaat wel ver. Pattie
is in de war.

VERKRUYSSSE

Ja, dat is leuk. Heel mooi.

Willem kust Pattie net iets te lang.

FRED

Ja, perfect. Heel mooi! En nou nog
eentje buiten voor de zaak???

De fotograaf neemt de zeer verwarde Pattie en Willem mee
naar buiten. Ze gaan de deur uit.

FRED

Wanneer komt het erin?

VERKRUYSSSE

(tegen Fred)

Begin volgende week.

FRED

Dat van haar moeder wist ik niet.
Maar wel goed voor de publiciteit.

7.19 CONTINUED: (6)

7.19

VERKRUYSSSE

Daar heb je dan soms een
journalist voor nodig hè. Om dat
eruit te trekken.

Rogier, die als laatste de deur uit gaat, hoort het. Hij
fronst.

7.20 INT. WINKEL VEENSTRA - DAG

7.20

Mevrouw Veenstra en Jagersma eten tussen de middag samen
een boterhammetje. Harmonie. De radio staat aan.

STEM OP RADIO (O.S.)

... de negerbevolking in Ghana kan
zijn geluk niet op nu het land,
als eerste van zwart Afrika,
onafhankelijk is verklaard.

TINE

Of dat nou zo verstandig is? Om
negers een eigen land te geven?

Jagersma krimpt even in elkaar. Tine snijdt haar boterham
met appelstroop in stukjes. Ze heeft mooie vingers.

JAGERSMA

(mild)

Het was wel van hun hè, dat land.
Niet van de Engelsen.

TINE

Oh ja?
(als Jagersma haar
aankijkt)
Oh ja.

STEM OP RADIO (O.S.)

In de havens van Amsterdam en
Rotterdam hebben arbeiders hun
werk neergelegd in afwachting van
betere arbeidsvoorwaarden.

JAGERSMA

Zie je wel. Het kan.

TINE

Wat?

JAGERSMA

Staken!

Tine denkt even na.

(CONTINUED)

7.20 CONTINUED:

7.20

TINE

Als iedereen gaat staken, hoe
krijg ik de winkel dan bevoorraad?

Jagersma kijkt haar aan. Tine glimlacht en staat op.

TINE

Wil je een gebakken ei?

Ze wacht zijn antwoord niet af en loopt naar het fornuis.
Hij kijkt naar de strik van haar schort die op haar
billen valt.

JAGERSMA

Lekker.

7.21 INT. KANTOOR FRED - DAG

7.21

Rogier wil een ordner uit de kast pakken. Op de rug
staat: Petticoats tweede kwartaal 1957'. Suzy is aan de
telefoon.

SUZY

.... Op naam van Fred Duprée BV,
inderdaad.

Rogier's oog valt op een andere ordner. Daar staat:
contracten Petticoat. Hij kijkt even naar Suzy, die niet
naar hem kijkt, en neemt de map mee naar zijn bureau.

SUZY

De zondagtoeslag en de onkosten
moeten contant worden afgerekend.
Ja, vriendelijke bedankt. Tot
ziens.

Rogier leest hij in de map met contracten. Hij ziet het
percentage wat de manager krijgt: 50%. Op een bladzijde
staat: *'de artiest geeft al zijn of haar rechten weg aan
de manager, Fred Duprée'*.

Hij kijkt op en wil iets tegen Suzy zeggen. Ze staat al
bij zijn tafel.

SUZY

Die had ik net nodig.

Ze grist de ordner bijna van zijn tafel. Suzy mijdt het
om hem aan te kijken.

7.22 INT. KANTOOR FRED/STUDIO - DAG

7.22

Het nieuwe liedje van Willem wordt opgenomen. Willem staat er heel artistiek bij. De jaren-50 variant van zonnebril in het haar. De band is niet heel enthousiast. Pattie ziet er beroerd uit.

PATTIE

(zingt)

Ik wil met jou dansen
In de maneschijn

Willem knikt enthousiast. Hij gebaart naar de drummer.

WILLEM

Meer tempo! Ja, heel goed!

Hij knikt naar de andere zangeres, die invalt.

ZANGERES 1

(zingt)

In de schaduw van de wolken
Ik wil samen met je zijn
Want dat is zo fijn

Willem ervaart toch iets van magie omdat zijn zelf geschreven tekst wordt gezongen. Maar de zangeres stopt en kijkt naar de tekst.

ZANGERES 1

Ik heb het idee dat die laatste
zin er een beetje voor spek en
bonen bij hangt.

WILLEM

Onzin.

PATTIE

Alle andere coupletten hebben vier
regels maar deze vijf.

WILLEM

Begin jij nou ook al?

Hij knikt naar zangeres 2, die verder zingt.

ZANGERES 2

(zingt)

Ik wil met jou vluchten
Naar een paradijs hier ver vandaan

WILLEM

Heel mooi! Heel mooi!

(CONTINUED)

7.22 CONTINUED:

7.22

ZANGERES 2

(met tegenzin)

Ik wil je horen zuchten

En je hart heel snel zien slaan

Ze stopt.

ZANGERES 2

Zien slaan??? Hoe kan je iemands

hart nou zien slaan

WILLEM

(toch gekwetst)

Dat is overdrachtelijk gesproken!

Iedereen, inclusief Pattie kijkt hem nu moeilijk aan. Willem gebaart: doorgaan. Pattie en de zangeressen zingen het refrein.

ALLEN

(zingen)

Dans met mij, de hele nacht

Hou van mij, met al je kracht

Willem knikt, probeert de moed erin te houden. Pattie en de band staan lusteloos te zingen.

ALLEN

(zingen)

Ik wacht op jou, mijn leven lang

Met jou in mijn hart ben ik nooit

bang

Ze houden op. Willem kijkt hen aan. Ziet in de ogen van de anderen dat het waardeloos is.

Willem beseft dat hij niet kan wat Peter kan, en loopt de repetitieruimte uit.

Twee dagen later

7.23 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/WOONKAMER - OCHTEND

7.23

Aline leest de Privé-pagina. Een grote foto van Pattie voorop. Ze schenkt haar glas met sherry bij en neemt een flinke teug.

7.24 INT. WINKEL VEENSTRA - DAG

7.24

Jagersma is bezig de winkel te re-organiseren. Hij zet de blikken soep op de plaats van de wasmiddelen, en vice versa. Tine helpt een klant, mevrouw Posthuma. De vrouw kletst tegen Tine aan.

(CONTINUED)

MEVROUW POSTHUMA

... dat wichtje van Fennema is nu
getrouwd met één van de jongens
van Scheringa. Die ouders hebben
wat moeten verdragen, hoor.

Jagersma kijkt op: Rein komt schoorvoetend de winkel
binnen. Knikt Jagersma gedag.

REIN

Moj.

Jagersma knikt stug.

MEVROUW POSTHUMA

Ik zeg nog...

TINE

(tegen mevrouw
Posthuma)

Eén gulden tachtig alsjeblieft.

REIN

Bevalt het werk?

JAGERSMA

Zeker.

REIN

Mooi. Verder alles goed?

JAGERSMA

Prima.

Hij zet blikken neer op het schap. Mevrouw Posthuma stopt
de boodschappen in een boodschappentas. Ze draalt een
beetje, keert zich dan naar Jagersma.

MEVROUW POSTHUMA

Heb je de krant al gelezen
vandaag?

JAGERSMA

Zeker. Ik lees De Waarheid al
twintig jaar lang elke ochtend.

De vrouw diept iets op uit haar tas, een uitgeknipt
artikel.

MEVROUW POSTHUMA

Dit las ik vanmorgen.

Jagersma kijkt er met tegenzin naar. Rein vindt dit
gesprek helemaal niet prettig.

(CONTINUED)

MEVROUW POSTHUMA

Op de 'Showpagina' van de
Telegraaf- dat ze zoveel succes
heeft, enzo...

JAGERSMA

Staat Pattie in de Telegraaf???

MEVROUW POSTHUMA

(gretig)
Ze heeft een interview gedaan.

JAGERSMA

Gádverdamme!

Tine kijkt getroffen naar Jagersma.

MEVROUW POSTHUMA

Ja ik dacht... voordat je het van
iemand anders hoort.

Ze leest.

MEVROUW POSTHUMA

Er staat in dat ze zo'n eenzame
jeugd had en dat jij nooit ergens
over wilt praten, dat Den-Haag een
stuk beter is dan dat saaie
Noorden-

JAGERSMA

(onderbreekt)
Neem het maar weer mee. Ik hoef
het niet te lezen.

MEVROUW POSTHUMA

Die foto is misschien nog wel het
ergste.

Ze laat het artikel nu pas aan Jagersma zien. Die neemt
nu toch de krant aan en bekijkt het vol afgrijzen.

MEVROUW POSTHUMA

Moj.

Niemand reageert op haar vertrek.

REIN

Nou. Ik moet maar ook weer es op
huis an...

Rein weet niet goed wat hij moet doen en steekt zijn hand
uit naar Jagersma. Jagersma schudt afwezig Rein's hand.
Hij is duidelijk van slag. Rein loopt naar de deur.

REIN

't Allerbeste... en sterkte....

(CONTINUED)

7.24 CONTINUED: (3)

7.24

Hij vertrekt. Jagersma blijft ontdaan staan met de krant in zijn handen. Tine komt naast hem staan. Jagersma scant het interview.

JAGERSMA

(prevelt)

Schaamteloos.... ze gebruikt zelfs haar arme moeder...

Tine legt haar hand op Jagersma's arm. Sussend:

TINE

Ik kan echt niet geloven dat ze dat allemaal echt zo gezegd heeft.

LIED #2: RAAK IK JE KWIJT (NB: ingekort, andere volgorde)

JAGERSMA

(zingt)

Je schaamt je dus voor wie je bent...

't Verleden wordt door jou ontkend;

't is om te huilen..

Je bent niet beter dan de rest, wanneer je nu je eigen nest zo moet bevuilen...!

7.25 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/WOONKAMER - DAG

7.25

Pattie staat ontdaan met de krant in haar handen. Ze kijkt naar de foto's, de kop boven het artikel.

PATTIE

Stel, dat ik nu terug zou gaan en plots'ling voor zijn neus zou staan...

Laat hij mij binnen?

Ben ik dan weer 'zijn kleine meid'?

Of zou algauw die oude strijd opnieuw beginnen..?

Raak ik je kwijt..?

JAGERSMA (O.S.)

Raak ik je kwijt?

PATTIE/JAGERSMA

Raak ik je kwijt... voor altijd?

De telefoon gaat.

PATTIE

Met het huis van de familie van Rooden.

(CONTINUED)

7.25 CONTINUED:

7.25

Ze luistert, haar gezicht betreft.

PATTIE

Ik dacht dat je de vriendschap had
opgezegd.

7.26 INT. WACHTKAMER DOKTER - OCHTEND

7.26

In de wachtkamer van de dokter leest een MAN de
Telegraaf. We zien op de achterkant de foto van Pattie.

Pattie heeft haar handtas op schoot en kijkt ongelukkig
voor zich uit. Rogier zit naast haar.

Een MEISJE van een jaar of 8 dat een stukje verderop zit,
kijkt naar de foto in de krant.

PATTIE

(zacht tegen Rogier)

Ik snap niet waarom ik nu ineens
op stel en sprong naar de dokter
moet.

Rogier kijkt om zich heen. Andere wachtenden kijken
neutraal voor zich uit. Het meisje staart nu ongegeneerd
naar Pattie.

PATTIE

(sist tegen Rogier)

Ben je nou opeens wél bezorgd om
mijn gezondheid?

Het meisje staart nog steeds. Rogier antwoordt niet.

PATTIE

(fluistert boos)

Ik ben twee keer flauwgevallen. Ik
heb me van het ene naar het andere
optreden gesleept.

Kijkt opzij.

PATTIE

Ik heb gesmeekt om een dagje vrij.
Of niet soms.

Rogier antwoordt nog steeds niet.

PATTIE

Je bent net als Fred. Als er maar
geld in het laadje komt. Wat ben
jij voor 'n vriend!

Het meisje staart nog steeds naar Pattie en stoot nu ook
haar moeder aan. Ze wijst naar de krant.

(CONTINUED)

ROGIER

(sist)

Nee, jij bent een goede vriendin.

Pattie zwijgt.

ROGIER

Jij hebt geen idée wat het is
om... om...Pattie wil iets zeggen maar slaagt erin haar mond te
houden.

ROGIER

M'n eigen moeder wil me nooit meer
zien! Ik ben een verstopene!Ze kijken allebei boos voor zich uit. Pattie kijkt opzij.
Het lijkt alsof Rogier op het punt staat om in tranen uit
te barsten.Pattie kijkt nog eens. Rogier schudt zijn hoofd. Probeert
uit alle macht zijn tranen tegen te houden.

PATTIE

Nou, ben jij nou een echte man?
Een beetje gaan zitten janken...Rogier kijkt verbijsterd opzij. Pattie kijkt hem
onschuldig aan, krijgt dan een grijnsje op haar gezicht.
Rogier schudt zijn hoofd, eerst nog wat gepikeerd, dan
verschijnt er bij hem ook een klein lachje.

ROGIER

Ik haat jou, Pattie Jagersma.

STAREND MEISJE

Hunt.

Rogier en Pattie kijken naar het meisje. Terug naar
elkaar.

PATTIE

Ik haat jou ook, Rogier van
Rooden.

PATTIE

Sorry.

ROGIER

Sorry.

STAREND MEISJE

Mag ik een handtekening?

ROGIER
(tegen het meisje)
Nee. Er worden hier geen
handtekeningen uitgedeeld. Heb je
weleens van privacy gehoord?

Het meisje schudt met trillende lip haar hoofd. Haar
moeder kijkt verontwaardigd.

PATTIE
(zacht)
Van wát gehoord?

ROGIER
Privacy. Dat je ook nog een privé-
leven hebt.

MAN
Moet je nodig interviews geven aan
de Telegraaf.

Pattie kijkt hem verbluft aan. De deur gaat open en daar
staat de doktersassistente.

DOKTERSASSISTENTE
Juffrouw Jagersma.

PATTIE
Hunt. Het is Hunt.

ROGIER
Kom nou maar.

Hij helpt haar overeind.

PATTIE
(fluistert)
Ik ben opeens zo bang.... Straks
heb ik een dodelijke ziekte.

Rogier antwoordt niet. Hij duwt haar richting de deur.

Peter komt afscheid nemen. Tine en Jagersma zijn er.
Opeens toch een beetje beladen allemaal.

TINE
Ik zal je missen. Mijn man mocht
je altijd graag, dat weet je toch?

JAGERSMA
Canada... wat je daar te zoeken
hebt...

TINE
(helpt Peter)
Soms wil je gewoon weg...

JAGERSMA
Ja... ik ken er nog één...

Hij zucht verbitterd.

JAGERSMA
Maar Den Haag of Canada... daar
zit wel een hele oceaan tussen.

Het valt even stil.

PETER
Heeft u nog weleens wat van haar
gehoord?

JAGERSMA
(bitter)
Via de krant, ja. Ze schijnt heel
blij te zijn dat ze weg is uit dit
boerengat.

Peter slikt. Tine legt haar hand op zijn schouder.

TINE
Dus we zien je misschien wel nooit
meer.

PETER
(gesmoord)
Dikke kans van niet.

Hij probeert te glimlachen.

PETER
Ik stuur wel een kaartje.

Stilte.

PETER
Nou... Moj.

JAGERSMA/TINE
Moj.

Peter loopt weg. Draait zich nog een keer om.

PETER
(tegen Jagersma)
Doet u haar de groeten, mocht ze
toch-

JAGERSMA
Dat denk ik niet, jongen.

TINE
Dat zullen we doen.

7.27 CONTINUED: (2)

7.27

Jagersma kijkt Tine aan.

7.28 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/VESTIBULE - DAG

7.28

Pattie, met rood behuilde ogen, en Rogier komen de hal binnen.

PATTIE

Ik durf niet. Ik durf het niet te vertellen.

ROGIER

Ik was hier ook liever niet geweest... maar het zal toch moeten.

PATTIE

(bibberig)
En Fred?

ROGIER

Die is onderweg.

PATTIE

Weet ie al dat ik...

ROGIER

Nee, nog niet.

Hij kijkt Pattie aan.

PATTIE

Is mijn carrière nu voorbij?

ROGIER

Ik weet het niet, lieverd.

Opeens staat mevrouw van Rooden in de gang. Aline en haar zoon staren elkaar aan.

ALINE VAN ROODEN

(verward)
Oh.

ROGIER

(snel)
Ik kom alleen maar even....
thee drinken.

Aline kijkt haar zoon niet aan.

ALINE VAN ROODEN

Je overvalt me een beetje. Ik eh... ik zal het meisje even schellen.

(CONTINUED)

7.28 CONTINUED:

7.28

ROGIER

't Heeft geen haast... Fred Duprée
komt ook.

ALINE VAN ROODEN

(geschrokken)

Fred Duprée?

Ze gaat paniekerig met haar vinger over het kastje in de
gang.

ALINE VAN ROODEN

Maar Jacoba heeft de benedenboel
nog niet gedaan!

ROGIER

(kucht nerveus)

En we vroegen ons af: is Willem er
ook?

7.29 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/SLAAPKAMER WILLEM - DAG

7.29

Jacoba is Willems bed aan het opmaken als Willem met een
handdoek om zijn nek uit de badkamer komt. Zijn haar is
nog nat.

WILLEM

(zingt)

Ik wil met jou vluchten... naar
een paradijs hier ver vandaan...

Jacoba kijkt niet op of om.

WILLEM

Dat zing ik voor jou hè, beseft je
dat wel?

JACOBA

(vlak)

Da's aardig, meneer van Rooden.

Willem kijkt vijandig naar haar platte boezem, haar
uitgestreken gezicht.

WILLEM

Weet je wel dat je met een
beroemdheid onder één dak
vertoeft?

Jacoba trekt de deken recht en kijkt naar de deur.

JACOBA

Natuurlijk, meneer van Rooden. Wie
kent juffrouw Hunt nou niet.

(CONTINUED)

WILLEM

Ik heb het over mezelf, gansje.

Jacoba doet een stapje naar de deur.

JACOBA

Neemt u mij niet kwalijk, meneer van Rooden.

Willem blokkeert haar weg.

WILLEM

Zonder mij was Pattie niks, helemaal niks. Ik schrijf de liedjes die haar tot een ster maken.

JACOBA

(knikt)

Da's heel mooi, meneer.

Ze kijkt hem neutraal aan.

JACOBA

Uw kamer is weer in orde, meneer van Rooden.

Willem loopt naar haar toe en duwt haar in een impuls achterover op bed en gaat op haar liggen. Jacoba ligt roerloos, als verlamd, en kijkt naar Willem. Zijn gezicht is heel dicht bij het hare.

WILLEM

Snol. Mij een beetje zitten opvrijen met je hitsige pruilmondje...

Jacoba kijkt Willem recht aan, voor zover mogelijk, want zijn gezicht is heel dichtbij. Als ze al bang is, dan weet ze dat goed te verbergen.

JACOBA

U kunt uw frustraties wel op mij afreageren, meneer van Rooden, maar het zal de oorzaak van uw onvrede niet wegnemen.

Willem laat haar los. Jacoba ademt uit, haar borstkas gaat op en neer.

Willem schaamt zich, weet zich totaal geen houding te geven. Jacoba blijft liggen.

WILLEM

(mompelt)

Neem me niet kwalijk...

(CONTINUED)

7.29 CONTINUED: (2)

7.29

Plotseling klinkt de zeer luide stem van zijn moeder.

ALINE VAN ROODEN (O.S.)
 Willem! Kan je naar beneden komen?

Willem kijkt naar de deur. Jacoba verlaat razendsnel de kamer.

WILLEM
 (roept haar zachtjes
 na)
 Geertruida.

Jacoba is al verdwenen.

7.30 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/WOONKAMER - DAG

7.30

Pattie en Rogier zitten op de bank. Willem staat ontdaan bij het dressoir en schenkt zichzelf stiekem een sherry in. Fred zit op een stoel.

FRED
 Zo'n stuk in de Telegraaf is goud!
 Dat kan je wel aan Verkruysse
 overlaten. De telefoon op kantoor
 staat roodgloeiend! Roodgloeiend!

Pattie knikt lauw.

ALINE VAN ROODEN
 Ik heb nou al drie keer gescheld,
 maar waar Jacoba blijft?

Tegen Fred:

ALINE VAN ROODEN
 Het is tegenwoordig zó moeilijk om
 goed personeel te krijgen!

FRED
 Breek me de bek niet open!

Hij kijkt naar Rogier. Knipoogt.

FRED
 Gezellig hoor. Een bijeenkomst in
 huiselijke kring. Maar eh...
 vanwaar deze spoedzitting?

Pattie wisselt een zeer nerveuze blik met Rogier.

ROGIER
 (kucht)
 Pattie moet misschien op zeker
 moment een tijdje vrijaf krijgen.

(CONTINUED)

FRED

Wat is dat nou voor 'n onzin. Ze wilde zelf zo nodig zangeres worden. En nu een beetje klagen dat het allemaal teveel wordt.

ROGIER

Fred...

FRED

(negeert hem)

Die jonge artiesten zijn over het paard getild, niks gewend... Ze heeft net een paginagroot artikel gekregen!

ROGIER

Fred!

Fred kijkt hem aan. Pattie gooit eruit:

PATTIE

(in het gronings)

Ik heb de pokkel vol aarms en bainen.

Men kijkt haar glazig aan. Pattie krijgt het niet uit haar mond.

ROGIER

Ze is in verwachting.

Willem kijkt naar Pattie.

WILLEM

Wat??! Hoe... hoe kan dat?

Pattie kijkt hem perplex aan. Hij slaat een heel glas sherry achterover.

ALINE VAN ROODEN

Ik wist wel dat ze niet deugde.

Fred staart eerst Rogier en dan Pattie aan. Hij weet een tijdje niets uit te brengen. Dan:

FRED

Dat kost me tien mille aan inkomsten!!! Minstens.

ALINE VAN ROODEN

Wat moeten de burens wel niet denken? Je kunt hier echt niet blijven wonen.

Ze schelt hard met de bel.

(CONTINUED)

7.30 CONTINUED: (2)

7.30

ALINE VAN ROODEN

(roept)

Jacoba! Als je nou niet
onmiddellijk hier komt ben je
ontslagen!

Er slaat een deur.

ALINE VAN ROODEN

(roept nog luider)

Jacoba?

Aline kijkt bevreemd en ontmoet Willem's blik. Hij kijkt
weg.

LIED #3: BLA BLA BLA

7.31 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/WOONKAMER - DAG - MUZIEK
SEQUENTIE

7.31

ALINE VAN ROODEN

(zingt)

Jongedame wat valt dit me van je
tegen!

PATTIE

Het was liefde!

ALINE VAN ROODEN

(tegelijk)

Kind, wat weet jij dáár nou van!

ALINE VAN ROODEN

Nee, jij hebt je aan zijn
pielemuis geregen;
en dus moet je maar gaan trouwen
met die man!

FRED

Hoe moet het met je carrière! Heb
je daar wel aan gedacht?!

ALINE VAN ROODEN

Nou, die gaat altijd naar de maan,
zodra je kinderen verwacht!

FRED

En hoelang ben je dan al zwanger?
Waarom heb je niets gezegd?!

ALINE VAN ROODEN

Dat komt: ze lijkt dan wel
onschuldig, maar van binnen is ze
slecht!

(CONTINUED)

ROGIER
Hoe kon je dit laten gebeuren?

PATTIE
Maar hoe zeg ik het mijn pa?

ALLEN
Bla, bla, bla! Bla, bla, bla! Bla,
bla, bla!

ALINE VAN ROODEN
En zeg, wat is het voor een vent,
waaronder jij bezwangerd bent?

PATTIE
Dat moge toch duidelijk zijn...

ROGIER
Vertel het haar gewoon!

ALINE VAN ROODEN
Ach, kennen wij die jongeman?

PATTIE
'k Vrees dat u dat wel zeggen kan!

ROGIER
Vertel!

ALINE VAN ROODEN
Wie dan?

PATTIE
Uw oudste zoon...

Het valt stil.

ROGIER
(overbodig)
Willem....

WILLEM
(zwakjes)
Ik?

Aline staart van Pattie naar Willem.

ALINE VAN ROODEN
Dat verzint ze nu terplekke.

PATTIE
Nou... hij is de enige geweest tot
nu toe met wie ik... nou ja... hoe
zal ik het zeggen

Ze kijkt naar Willem, die als verdoofd voor zich kijkt.

ALINE VAN ROODEN
Zeg maar niks. Zeg alsjeblieft
niks! Ik wil het niet horen!
Afgrijselijk. Wat een schande. Jij
zult hem wel verleid hebben. Met
je primitieve...

ROGIER
Mam!

ALINE VAN ROODEN
(krijst)
Het is toch zo!

ALINE VAN ROODEN
(zingt)
Jij probeert ons allemaal kapot te
maken!

FRED
En het ging met jouw loopbaan
juist zo voor de wind!

ROGIER
(tegen zijn moeder)
Je wordt oma!

ALINE VAN ROODEN
Geef een teiltje, ik moet braken!
Ik wil geen oma wezen van een
bastaardkind!!

FRED
Maar als zij trouwen gaat met
Willem is die schande uitgewist.

ALINE VAN ROODEN
Ik laat mijn jongen toch niet
huwen met zo'n derderangs artiest!
Nee, een abortus provocatus is de
oplossing misschien...

PATTIE
Maar een abortus is verboden en
gevaarlijk bovendien!

ALINE VAN ROODEN
Ach, het is nèt als bij de
tandarts: even wrikken en voilà!

ALLEN
Bla, bla, bla! Bla, bla, bla! Bla,
bla, bla!

ALINE VAN ROODEN

Dus doe nou maar wat ik je zeg:
en wees verstandig; haal het weg!
En ik betaal het wel!

PATTIE

Oh, dank u wel, beleefd.
Maar niemand vraagt wat ik dan
vind!

ALINE VAN ROODEN

Je weet niet waar je aan begint,
omdat zo'n kind geen toekomst
heeft!!

Einde lied.

Aline loopt hevig geëmotioneerd naar het dressoir waar de
sherrykaraf staat. Duwt Willem ruw opzij en schenkt
zichzelf een flinke bel in.

ALINE VAN ROODEN

Jij verwoest het leven van mijn
zoon!

Fred zit als verdoofd op zijn stoel.

FRED

Je fans zullen dit nooit pikken!

ALINE VAN ROODEN

Het kan niet! Hoor je me? Het kan
niet.

WILLEM

Het moet weg.

ALINE VAN ROODEN

Het gáát weg.

PATTIE

Rogier?

ALINE VAN ROODEN

Er is vast wel een adresje te
vinden waar ze...

Rogier zwijgt. Pattie heeft beschermend haar handen op
haar buik gelegd.

PATTIE

Willem... dat zou jij toch niet
willen?

Willem kijkt weg.

PATTIE
(zachtjes)
Ro?

ROGIER
Je kunt het toch niet... houden?

Pattie kijkt hem aan en stormt de kamer uit.

ALINE VAN ROODEN
Ik wil het nota bene voor haar
betalen...

Tegen de geïmplodeerde Fred:

ALINE VAN ROODEN
Wat staat u daar nog?! Ga er
achteraan!!

FRED
(toonloos)
En dan?

ALINE VAN ROODEN
Drogeer haar, voer haar dronken!
Maar zorg dat het... weg gaat.

Fred loopt de kamer uit. Aline blijft achter met haar
zoons. De knal van de voordeur klinkt.

ALINE VAN ROODEN
Als jullie vader wist wat ik
allemaal te verduren had...

Willem zucht.

ALINE VAN ROODEN
Hij zou het eerste beste vliegtuig
naar Nederland nemen.

Rogier kijkt zijn moeder getergd aan.

ROGIER
Zoek een psychiater, ma.

WILLEM
Of een minnaar.

Hij loopt ook de kamer uit.

7.33 INT. HUIS PETER - DAG 7.33

Een vrijwel leeg huis. De dozen staan opgestapeld langs de muren. De radio staat aan. Peter staat ernaast en luistert.

PETTICOATS (O.S.)

Ik wil met je leven
En je alles wat je wilt geven
Voor altijd, niet maar voor even
Ik wil met jou, mijn hele leven

Peter kijkt onaangenaam getroffen. Pattie zingt niet goed. Het liedje is een flop.

PETTICOATS (O.S.)

Dans met mij, de hele nacht
Hou van mij, met al je kracht
Ik wacht op jou, mijn leven lang
Met jou in mijn hart ben ik nooit bang

Hij loopt de kamer uit.

7.34 INT. HUIS PETER/SLAAPKAMER PETER - DAG 7.34

Ook hier opgestapelde dozen. Alleen Peter's bed staat nog. Hij tilt zijn matras op en haalt een opgevouwen vel papier te voorschijn.

7.35 INT. KANTOOR FRED - DAG 7.35

Rogier en Suzy zitten op kantoor. Rogier ziet er diep getroebleerd uit. De radio staat aan. De laatste maten van het nieuwe liedje van Willem klinken.

STEM OP RADIO (O.S.)

Dit was het nieuwste nummer van de Petticoats, op 98 binnengekomen: 'Dans met mij'. Het kan aan mij liggen, luisteraar, maar de tekst is beduidend minder sterk dan anders en ook muzikaal lijken de Petticoats de weg kwijt te zijn...

Rogier en Suzy wisselen een pijnlijke blik.

FRED (O.S.)

(roept)
Waar blijft die koffie??

(CONTINUED)

ROGIER

(roept)
Onderweg!

Hij pakt een dienblad met kopjes dat al klaar stond en loopt naar de kamer van Fred. Hoort stemmen en blijft bij de deur staan luisteren.

FRED (O.S.)

Ik heb het niet goed aangepakt,
Mimi. Ik had zuiniger op jou
moeten zijn.

MIMI (O.S.)

En wat heb ik daaraan?

FRED (O.S.)

Alles wat je maar wilt. Ik teken
blind. Als je maar terugkomt.

Rogier zwaait de deur open. Fred zit op de leren bank in zijn kantoor, Mimi zit naast hem. Rogier kijkt haar vijandig aan.

MIMI

Jullie. Niet je. Ik zet geen stap
zonder mijn verloofde.

FRED

(met schuine blik op
Rogier)
Geen probleem.

MIMI

Hij krijgt ook een contract.

Fred's gezicht vertrekt in een pijnlijke grimas.

FRED

Alles wat je maar wilt, Mimi.
(tegen Rogier)
Zet daar maar neer dank je.

Rogier zet het dienblad neer. Blijft staan dralen. Fred kijkt hem aan. Ja?

ROGIER

Heb je Pattie ontslagen?

FRED

Ontslagen... ontslagen... ik ben
niet met de benen wijd gegaan!

MIMI

(vilein)
En haar nieuwste nummer is niet
écht een succes, toch?

(MORE)

(CONTINUED)

7.35 CONTINUED: (2)

7.35

MIMI (CONT'D)

Blijkbaar zat ze met 'r hoofd
ergens anders...

FRED

(grimmig)

Dat zeg ik. Tussen d'r benen.

Mimi giechelt.

ROGIER

Als Pattie niet meer terug hoeft
te komen, dan kom ik ook niet
meer.

FRED

Prima! Uitstekend! Weer een
amateur minder. Dat ruimt lekker
op.

Hij richt zich tot Mimi.

FRED

Wanneer lukt het jouw
(kucht)
verloofde...

MIMI

Johnny.

FRED

... Johnny. Wanneer lukt het
Johnny om met een nieuwe song te
komen?

Rogier staat nog bewegingsloos.

FRED

Doe je de deur achter je dicht?

7.36 INT. KANTOOR FRED - DAG

7.36

Rogier scant snel de ordners in de kast. In de
achtergrond staat Suzy te praten met een collega. Rogier
vindt de map met de contracten van de Petticoats. (of een
map *Jaarrekeningen Fred Dupree*)

7.37 INT. KANTOOR FRED - DAG

7.37

Rogier haalt nerveus blaadjes papier uit de map. Verderop
ziet hij Suzy zoekend voor de kast met ordners staan. Ze
komt op hem toegelopen. Hij frommelt snel de ordner weg
en legt de papieren op hun kop.

(CONTINUED)

7.37 CONTINUED:

7.37

SUZY

Heb jij die ordner van De
Petticoats gezien?

ROGIER

Nee. Ik zal zo even kijken.

Suzy kijkt naar de stapel papieren.

SUZY

Wat ben jij aan het doen?

Ze wil de stapel oppakken maar Rogier grist de papieren
net op tijd voor haar neus weg. Het zweet breekt hem uit.

ROGIER

Het is een feestje...een
eh..verrassingsfeestje..

Rogier heeft het heel erg benauwd.

ROGIER

(piept)

Ik wou dat het een verrassing
bleef.

Suzy kijkt hem priemend aan. Rogier kan wel door de grond
zakken.

SUZY

Privédingen hoor je niet onder
werktijd te doen. En helemaal niet
als ze geld kosten.

Rogier kijkt schuldbewust. Suzy glimlacht schalks.

SUZY

Als ik maar ben uitgenodigd vind
ik het best.

Suzy loopt naar haar bureau. Rogier slaakt een opgeluchte
zucht.

LIED #4: TEGENWIND (REPRISE)

7.38 EXT. DIJK - DAG - MUZIEKSEQUENTIE

7.38

Peter komt aangelopen. De brievenbus wordt juist geleegd
door een wagen van de PTT. Peter zet het op een holletje
en zwaait met een dikke envelop. De brief mag nog mee.

PETER

(zingt)

Je fietst naar school, en weer
terug

(MORE)

(CONTINUED)

7.38 CONTINUED:

7.38

PETER (CONT'D)

Eerst veilig, achter moeders rug
 En dan, dan ga je... alleen op pad
 Het gaat enorm,
 tot plotseling die harde storm
 ineens gaat draaien!

7.39 INT. HUIS JAGERSMA - NACHT

7.39

Jagersma loopt ijsberend door het kleine huisje. Een fles
 jenever staat op tafel.

PETER (V.O.)

(zingt)

Er zou toch meer zijn dan dit?
 Dit mag toch niet de uitkomst
 van mijn leven zijn?
 Er zou toch meer zijn dan dit?
 Of zou een beter lot
 Mij niet gegeven zijn?
 Is dit alles, wat er nu in zit?
 Maar er zou meer zijn,
 Ja, er moet meer zijn dan dit!

7.40 INT./EXT - HUIS ROGIER/KAMERTJE PATTIE - NACHT

7.40

Op het bed in Pattie's zolderkamertje staat een
 opengeklapt koffertje met kleren erin. Pattie staat met
 een betraand gezicht op het dak.

PETER (V.O.)

Ik sloot mijn ogen om te blijven
 dromen
 Een vlam die los gewaaid was van
 het vuur
 Ik zocht naar wegen om hieruit te
 komen,
 Maar achter elke muur was weer een
 andere muur!

ROGIER (O.S.)

Pattie?

Pattie reageert niet.

ROGIER

Pattie doe nou open.

Pattie blijft op het dak staan.

7.41 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/SLAAPKAMER WILLEM - NACHT 7.41

Ook in Willem's kamer staat een opengeklapte koffer.
Willem smijt zijn kleren erin, zijn moeder staat grimmig
in de deuropening.

PETER (V.O.)

Dit land vol verboden, vol zuilen
en doofpot
Dit land waar men zelfs de bomen
knot!
Ik moet vooruit, geen weg terug
Voorbij de bui, de blauwe lucht!
Maar stormen zorgen dat je keert
en vlucht!

ALINE VAN ROODEN

En je komt niet eerder terug
voordat je je bul hebt gehaald.
Heb je me begrepen?

WILLEM

Maak je niet ongerust, ik kóm niet
terug. Net zo min als mijn vader
terug komt. U bent alleen, moeder.

Aline incasseert.

7.42 EXT. DORP - NACHT 7.42

Peter en Mientje komen het dorpscafé uit. Ze slaan de
hoek om en maken een wandeling door het dorp.

PETER (V.O.)

(zingt)
Tegenwind!
Wind tegen! Wind tegen!...
Tegenwind!
Wind tegen! Wind tegen!...

Het lied gaat zonder tekst verder.

Peter kijkt Mientje van opzij aan.

PETER

Tussen ons was het toch nooit wat
geworden.

MIENTJE

Nee, omdat je nog altijd met je
hoofd bij die Pattie zit.

PETER

Is dat zo.

(CONTINUED)

7.42 CONTINUED:

7.42

Hij kijkt haar aan. Mientje knikt.

PETER

Sorry.

Peter geeft haar een kus, op haar wang.

PETER

Je komt wel iemand anders tegen.

MIENTJE

Vast wel.

7.43 INT. HUIS TANTE GERDA / KAMER ROGIER - NACHT

7.43

Muziek speelt door.

Rogier en Maurice staan fluisterend tegenover elkaar in Rogier's kleine kamertje.

ROGIER

En ik dan?

Maurice kan het haast niet over zijn lippen verkrijgen.

MAURICE

Het was een experiment. Ja? Ik ben het niet.

(kucht)

Wat jij bent.

Rogier's mond valt open. Hij kan niks uitbrengen.

MAURICE

Ik heb me vergist.

Rogier kijkt: vergist?!? Maurice heeft het plotseling te kwaad.

ROGIER

Mo..

Maurice draait zich af van Rogier. Hij loopt zonder omkijken de kamer uit.

7.44 INT. WINKEL VEENSTRA - OCHTEND

7.44

Muziek speelt door.

Jagersma staat weer veel te vroeg voor de deur van de winkel. Tine, in duster, en met een verrukkelijk slaperig gezicht, doet open.

(CONTINUED)

7.44 CONTINUED:

7.44

JAGERSMA

Ik ben te vroeg.

TINE

Zal ik koffie...?

JAGERSMA

Nee.

Hij kust haar opeens hartstochtelijk, tilt haar op, draagt haar door de winkel en gooit haar achterover op de toonbank.

7.45 INT. HUIS TANTE GERDA / KAMER ROGIER - NACHT

7.45

Rogier kijkt uit het raam naar beneden. Hij ziet hoe Maurice naar een gereedstaande auto loopt. Hij opent het portier van de bijrijdersstoel. Kijkt nog even op, naar Rogier. En stapt dan in. De auto rijdt weg.

PETER (V.O.)

(zingt)

De wind groeit aan tot...

kolossaal!

De storm waait al mijn bomen kaal!

Ik vloek, ik tier, ik schreeuw het uit!

Maar mijn stem heeft geen geluid!

Niemand kan haar horen...

't Gaat in de storm verloren...

Tante Gerda staat in de deuropening. Ze kijkt naar Rogier die voor het raam staat te schokschouderen en heeft met hem te doen.

7.46 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN - OCHTEND

7.46

Pattie loopt op haar tenen met haar koffertje in de hand de voordeur uit. Op de mat ligt een envelop met haar naam erop. Ze maakt hem open.

Er zit een tape in. Verbaasd kijkt ze naar de tape en leest het begeleidende briefje. We lezen: 'al mijn liedjes heb ik voor jou geschreven (...) ik vertrek nu voorgoed'

PATTIE

(zachtjes)

Oh, Peet...

Ze loopt naar de huiskamer, doet de tape in de bandrecorder. Peter's stem klinkt. Pattie slikt.

(CONTINUED)

PETER (V.O.)

Tegenwind! Wind tegen! Wind tegen!
Tegenwind! Tegenwind! Tegenwind!
Dus hou maar op met je geschreeuw
Neem liever voorbeeld aan die
meeuw!

Nu begrijpt ze dat Peter al die tijd liedjes voor haar heeft geschreven. Pattie moet gaan zitten. Ze huilt. Eerst zachtjes, dan steeds heftiger.

PETER (V.O.)

Hoe machtig, prachtig, kijk hoe
hij daar zweeft
Er zich gewoon aan overgeeft
Onbeducht... In de lucht...
En zo weer nieuwe wegen vindt,
Bij tegenwind... Tegenwind!
Tegenwind